

Hij heeft ons alles wat-ie had gegeven
Z'n muzikaliteit, z'n warme lach
Z'n humor en 't besef, dat je moet leven
Zo lang je leven mag

Van al z'n pijn heeft niemand iets geweten
'N harlekijn laat nooit een traan
Die speelt z'n spel maar door, maar dan ineens
Valt het doek spontaan

Als troubadour, versleet-ie heel z'n leven
Als troubadour, betaalt-ie nu de prijs
Want zijn publiek en 't applaus zijn nu verdwenen
Hij staat alleen, aan 't einde van z'n reis

Wat hij ons nalaat zijn geen aardse dingen
Geen vruchten van zijn succes
Maar wel een dagboek vol, herinneringen
Als wijze levensles

Als troubadour, versleet-ie heel z'n leven
Als troubadour, betaalt-ie nu de prijs
Want zijn publiek en 't applaus zijn nu verdwenen
Hij staat alleen, aan 't einde van z'n reis

Aan z'n tournee is plots 'n eind gekomen
Die stilte, het is raar
Als ik m'n ogen sluit, speelt-ie voor mij
Nog eens op z'n gitaar